

ΠΑΛΜΥΡΑ.

—*

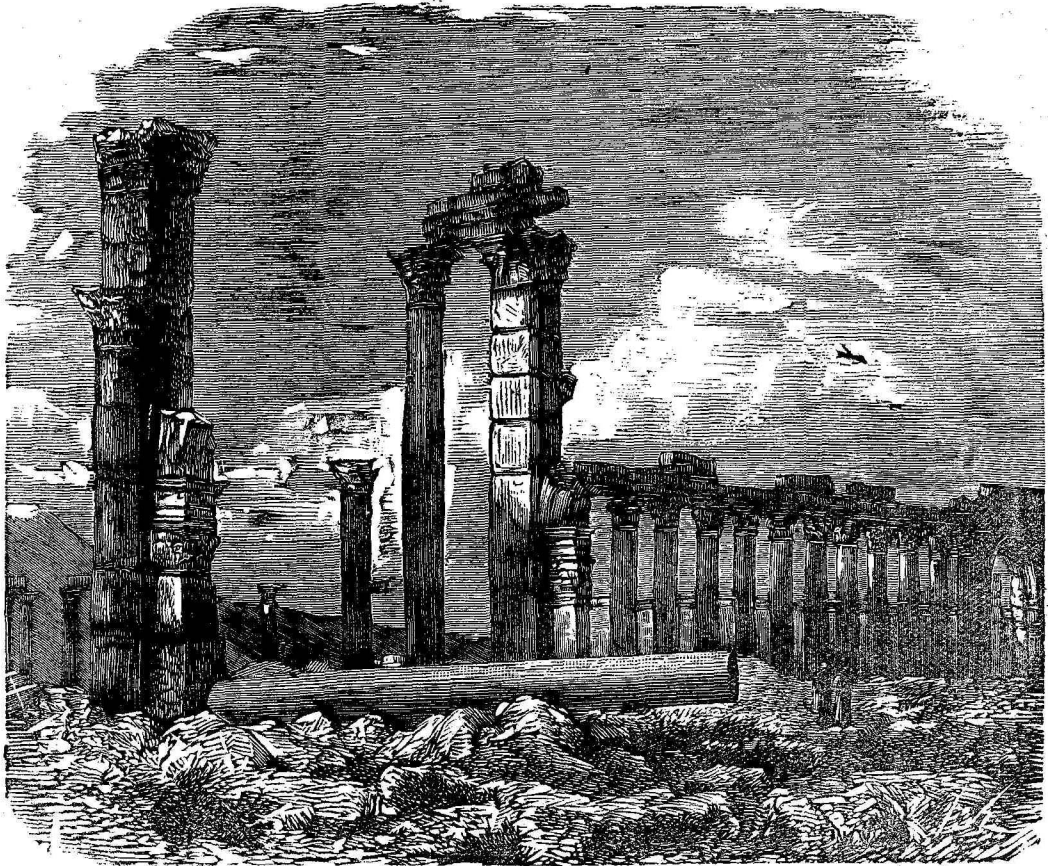
Τὸ Ἑβραϊκὸν τῆς ὀνόμα εἶναι Ἰαδμόρ ἢ Θαδμόρ, καὶ ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν σημαίνει, πὸ τις Φοινίκων. Ἐθεμελιώθη δὲ ἢ ἐμεγαλύνθη ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος (Β'. Βασιλέων θ'. 18—Β'. Χρονικῶν ἡ. 4.) Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο εἰς τινα ὥραιαν καὶ καρποφόρον ἄσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Συριακῆς ἐρήμου, ποτιζομένη ὑπὸ διαφόρων μικρῶν βυάκων.

Τὴν πόλιν ταύτην οὐτε ὁ Ξενοφῶν ἀναφέρει, οὐτε τις τῶν περὶ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, πρώτη δὲ μνηεὶα αὐτῆς γίνεται εἰς τὴν ἱστορίαν ὑπὸ τοῦ Ἀππιανοῦ, φαίνεται δ' ὅτι ἦτο πόλις ἀνεξάρτητος κειμένη εἰς τὰ Παρθιακὰ μεθόρια.

νάγκασεν αὐτὴν νὰ κλεισθῆ ἔντὸς τῶν τειχῶν τῆς Παλμύρας μετὰ δὲ γενναίαν ἀντίστασιν, ἢ μὲν Ζηνοβία ζητήσασα νὰ διασωθῆ διὰ τῆς φυγῆς συνελθῆθη αἰχμάλωτος, ἢ δὲ πόλις παρεδόθη, ἀλλὰ δὲν διηρπάγη.

Πρὶν ὅμως ὁ αὐτοκράτωρ φθάσῃ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἢ Παλμύρα ἐπανεστάτησε καὶ κατέσφαξε τὴν ἐν αὐτῇ ἀφεθείσαν ὁμαικὴν φρουράν. Τοῦτο ἐξώργισε τὸν Αὔρηλιανόν, ὅστις ἐπανακάμψας ἐξεπόρθησεν αὐτὴν καὶ ἐπέρασεν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοίκους τῆς ἀνευ διακρίσεως γένους ἢ ἡλικίας. Ἐκτοτε ἡ πόλις κατὰ μικρὸν παρήκμασε καὶ ἐπὶ τέλους ἐντελὲς ἐγκαταλείφθη.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὰ λείψανα τῶν περιφημηστέ-

Ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡλίου ἐν Παλμύρα.

Ἡ Παλμύρα ἀπέκτεινε τὴν δόξαν τῆς ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζηνοβίας τῆς συζύγου τοῦ Ὀδανᾶθου, Σαρακηνοῦ τινος ἡγεμόνος, ὅστις διὰ τὴν ἀνδρείαν του κατὰ τῶν Περσῶν ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γαλλιανοῦ τὸν τίτλον «Αὔγουστος,» καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς συνένταρος τῆς αὐτοκρατορίας.

Μετὰ τὴν δολοφονίαν αὐτοῦ ἡ σύζυγός του Ζηνοβία ἀνέβη τὸν ἄβυθόν, καὶ λαβούσα τὸν τίτλον «Βασίλισσα τῆς Ἀνατολῆς,» ἐξέτεινε τὸ βασιλεῖόν της οὐ μόνον εἰς τὴν Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀπωτέρω αὐτῆς. Εἶχε δὲ τὴν ἀξίωσιν ὅτι κατήγετο ἀπὸ τοὺς Πτολεμαίους. Τὰ φιλόδοξα σχέδια τῆς Ζηνοβίας κατέστρεψεν ὁ αὐτοκράτωρ Αὔρηλιανὸς ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῆς ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλου στρατοῦ, καὶ νικήσας αὐτὴν εἰς δύο ἐκ τοῦ συστάθην μάχας, ἡ-

ρὼν κτιρίων τῆς Παλμύρας, περὶ τῶν ὁποίων θέλομεν πραγματευθῆ ἔκτενέστερον εἰς τὸν Ἀσέρα τῆς Ἀνατολῆς» ὅτε κατὰ τειρᾶν φθάσωμεν εἰς τὰ περὶ Παλμύρας. Τὸ κυριώτερον μεταξὺ τῶν κτιρίων φαίνεται ὅτι ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ἡλίου, τοῦ ἵποιοῦ αἰ στήλαι, ὡς φαίνονται ἐν τῇ εἰκόνι, ἦσαν Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἦτο υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, ἀλιεὺς τοῦ ἐπάγγελμα, ὡς φαίνεται δὲ ἐγκατεστάθη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀφοῦ ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ παρέλαθεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν μητέρα τοῦ Χριστοῦ ἦτο δὲ ὁ ἀγαπητὸς μαθητῆς τοῦ Κυρίου.

Μετά την ανάστασιν τοῦ Χριστοῦ διέμενον ἐν Ἱερουσαλήμ, περὶ δὲ τὸ 65 ἔτος μ. Χ. εὐρίσκομεν αὐτὸν εἰς Ἔφεσον, ὅπου εἰργάζετο κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου, ὡς ὁ Ὄδιος λέγει εἰς τὴν Ἀποκάλυψίν του, ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ὅπου διέμεινεν ἱκανά ἔτη. Ἀπαλλαγείς τῆς ἐξορίας ἐγκατεστάθη ὡς φαίνεται

ἐξεῖχε προσέτι κατὰ τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν πραότητα καὶ τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν πνευματικότητος. Τοσοῦτον δὲ ἦ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἢ το ἐρριζωμένη ἐν τῇ καρδίᾳ του ὥστε ἑκατοντότης ὦν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ περιπατῇ ἢ νὰ ἑμιλῇ ἐφέρετο ἐπὶ καθίσματος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπανελάμβανε τὴν φράσιν, «Γενναῖα, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.»

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς γράφων τὸ Εὐαγγέλιόν του.

ἐκ τῶν ἐπιστολῶν του. παρὰ τὴν Ἔφεσον, ὅπου ἔζησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του καὶ ἀπέθανε φυσικὸν θάνατον ἐν γῆρατι βαθεῖ, ὑπερεκατοντότης.

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του κρίνοντες βλέπομεν ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἦτο φρονίμου, συμπαθοῦς καὶ τρυφεροῦ χαρακτῆρος, ἂν καὶ ἐνίοτε ἐν τῷ ζήλω του εἶδειε σημεῖα μεγάλης ὀργῆς.

Ὁ Ἰωάννης ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομα του, τρεῖς καθολικὰς ἐπιστολάς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Διακρίνεται δὲ τῶν ἄλλων Ἱερῶν συγγραφέων διὰ τὸ γλυκὺ, ὑψηλὸν καὶ τρυφερὸν του ὕφος καὶ τὰς νέας πνευματικὰς διδασκαλίας τὰς ὁποίας ἀποκαλύπτει.

